

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SEKCIÓ

KÁLOVITS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(26958/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2007. október 30.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kálovits kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
A.B. BAKA,
G. BONELLO,
I. CABRAL BARRETO,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ *Hivatalvezető*

2007. október 9-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (26958/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kálovits Géza (a "kérelmező") 2004. május 24-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Magyar E., Egerben praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. október 27-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1955-ben született és Bányaterenyén él.

5. 1991 novemberében büntetőeljárás indult a kérelmező ellen.

6. 1993. május 18-án a Balassagyarmati Városi Bíróság vádat emelt az ügyben, amely tizenegy további személyt érintett. A kérelmezőt csalással és a devizasabályok két rendbeli megsértésével vádolták.

7. Az 1995. március 21. és 2003. február 4. közötti időszakban az Egri Városi Bíróság 79 napon tárgyalást tartott. Számos szakértőt és több mint 100 tanút hallgatott meg. 2003. február 4-én felmentette a kérelmezőt.

8. Ügyészi fellebbezés nyomán 2003. december 11-én a Heves Megyei Bíróság helyben hagyta a felmentő ítéletet.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

9. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... tisztességesen és ésszerű időn belül ... hozzon határozatot ... az ellen felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően ...”

10. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni kérelem jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy azon időpontban az eljárás már egy éve folyamatban volt.

A szóban forgó időszak 2003. december 11-én zárult le. Ilyen módon az eljárás két bírósági szinten több mint tizenegy évig és egy hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

12. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

13. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, valamint a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása (ld. többek között *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II).

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Pélissier and Sassi*).

15. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

16. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján az eljárás tisztességtelen voltát is panaszolta. A Bíróság azonban megjegyzi, hogy a kérelmezőt végül felmentették. Ilyen módon ebben az összefüggésben nem állíthatja magáról, hogy az Egyezmény 34. Cikke szerinti értelemben az Egyezményben biztosított jogok megsértésének áldozata. Ebből következően ez a panasz nyilvánvalóan megalapozatlan a 35. Cikk 3. bekezdése szerinti értelemben, így a panaszt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

17. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt íl meg a sértett félnek.”

A. Károk

18. A kérelmező 200 000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

19. A Kormány vitatta az igényt.

20. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 10 000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

21. A kérelmező további 1 000 eurót követelt a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

22. A Kormány vitatta az igényt

23. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy a költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező költségtérítés iránti igényét semmilyen dokumentummal nem valószínűsítette, ezért az igényt el kell utasítani.

C. Késedelmi kamat

24. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a panasz többi részét pedig elfogadhatatlanná *nyilvánítja*
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 10 000 (tízezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. október 30-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

F. TULKENS
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető